

[Raunkjær.]

den for at bevare skolen, og kritikken bør vi ikke sidde overhørig; der er noget at rette, men vi kan jo fornuftigvis begynde at rette ved at gøre cirkulæret nok så liberalt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Lønmodtagernes Garantifond.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 643, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 999).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. J. Mortensen: Lovforslaget er blevet grundigt bearbejdet i udvalget, idet udvalget ønskede at sikre sig, at man fik så få tvivlstilfælde som muligt, når man skulle til at afgøre de enkelté garantisager.

Spørgsmålet er imidlertid, om man alligevel har fundet alle de punkter frem, som skal dækkes. Det kan være vanskeligt at sige i dag, og det kan måske også blive aktuelt, at man i løbet af et par år igen må ændre på loven for at dække de ting, der opstår.

En af de ting, man bl. a. har diskuteret i udvalget, var spørgsmålet vedrørende pensionsbidrag. Der findes jo stadig væk en del virksomheder, der påtvinger deres medarbejdere en pensionsordning gennem et forsikringsselskab, og man drøftede i udvalget, om det bidrag, der eventuelt var tilbageholdt, men ikke indbetalt ved en konkurs, ikke skulle dækkes af løngarantifonden. Efter de oplysninger, vi i udvalget har modtaget, skulle det være sådan, at forsikringsselskaberne ikke giver nedslag i pensionen, selv om der er manglende indbetaling på

grund af konkurs, hvorfor man er gået uden om det.

Et andet spørgsmål, man har diskuteret, er tidspunktet for ikrafttræden af garantifonden. Det er jo sådan, at der fra forskellige sider var ønske om, at den skulle være gældende fra den dag, hvor lovforslaget var fremsat, men ministeren har fundet, at det ville være temmelig vanskeligt at gå tilbage og rekonstruere, hvad der skulle dækkes. Vi må vel også nok sige, at så havde det været på sin plads, at man havde vedtaget lovforslaget, da det var til behandling i folketinget for et års tid siden.

Man har også diskuteret spørgsmålet om bidrag fra statens virksomheder, og dér er man kommet til det resultat, at selv om der ikke er store chancer for, at staten krakker og ikke kan udbetale løn, vil man alligevel lade statens virksomheder indbetale på lige fod med andre arbejdsgivere ud fra den betragtning, at man ellers kommer til at skulle se på en hel del andre, som skal holdes udenfor; det vil igen bevirke, at man får en hel del administration, og det er ikke formålet.

Der er dog en lille ændring med hensyn til opkrævning af bidrag, nemlig et ændringsforslag fra ministeren, tiltrådt af et flertal, om, at ministeren kan afgøre, at beløb under en vis størrelse ikke skal opkræves. Det kan nok være rimeligt, for hvis man kommer frem til, at det årlige beløb pr. lønmodtager er ca. 1 kr. 50 øre, og man tænker sig, at man skulle opkræve beløb på f. eks. 3 kr. for en arbejdsgiver, er det jo et spørgsmål, om ikke det at opkræve pengene ville blive dyrere end at lade være.

Der er også af ministeren stillet ændringsforslag, som er tiltrådt af hele udvalget, nemlig nr. 1 og nr. 3; de er indføjet for at give en klarere formulering af de dækningsområder, der skal være.

Ministeren har også stillet ændringsforslag nr. 7 vedrørende straf for manglende eller forkerte oplysninger. Det er beklageligt, at man må sætte sådanne bestemmelser ind, men vi mennesker er vel ikke altid så gode, som vi skulle være, så det vil nok være utænkeligt at have en lov, uden at der er visse bestemmelser af den art.

I forbindelse med en henvendelse fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening har udvalget behandlet spørgsmålet, om man skulle